

mener, at det offentlige har pligt til at skaffe dem et arbejde, og at de ikke har yderligere pligter, hvis det offentlige ikke gør det. Men det er altså en misforståelse af det danske system, for retten er, at man får understøttelse og ikke skal gå fra hus og hjem, hvis man bliver syg eller ufor-skyldt ikke har et arbejde, og pligten er, at man selv skal være aktiv med hensyn til at blive selv-forsørgende og få et arbejde.

Formanden:

Så er det hr. Rune Lund for et sidste spørgsmål.

Kl. 17.25

Rune Lund (EL):

To ting. For det første: Sådan som jeg har forstået forliget, er det sådan, at *begge* ægtefæller skal arbejde 300 timer inden for 2 år. Det vil sige, at det ikke hjælper, at torturofferets kone arbejder 300 timer, hvis torturofferet selv ikke arbejder 300 timer i løbet af de 2 år. I det tilfælde, hvor torturofferet ikke selv arbejder 300 timer, vil torturofferet altså miste kontanthjælpen, og det vil jeg meget gerne have beskæftigelsesministeren til at bekræfte.

For det andet: Er det sådan, at beskæftigelsesministeren mener, at det torturoffer, vi taler om, er fejlplaceret i matchgruppe 4, hvis det viser sig, at det er en person, som ikke kan arbejde de 300 timer i løbet af 2 år? Og vil ministeren derfor komme med en garanti for, at den slags personer kan blive overflyttet til matchgruppe 5?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der er en misforståelse fra hr. Rune Lunds side med hensyn til dette spørgsmål.

Matchgrupperne er jo et system, der er indført i kommunerne og gælder for alle kontanthjælpsmodtagere. Hvad enten de er enlige eller gift, hvad enten de er unge eller ældre, skal sagsbehandlerne hele tiden vurdere, om det, der gøres, bringer dem nærmere til arbejdsmarkedet eller bringer dem fjernere fra arbejdsmarkedet. Der foretages en vurdering af, om kontanthjælpsmodtagerne har en høj grad af arbejdsevne, så de kan gå lige over og tage et job, hvis de får navn og adresse på en virksomhed, hvor der er et ledigt job, eller om der er tale om mennesker, som ingen arbejdsevne har, og der derfor ikke kan stilles krav om beskæftigelse. De skal måske i stedet i behandling.

Så er der nogle, der kun har en lille mulighed for at få ordinære job på 37 timer, og det er den

gruppe, vi taler om her. Hvis de skønnes at have en arbejdsevne, er der altså for ægtepar på kontanthjælp indført det kriterium, at hvis man ikke kan skaffe sig 300 timers arbejde, altså 12-13 timers arbejde om måneden, i en 2-årig periode, mister den pågældende kontanthjælpen, men genoptjener retten til kontanthjælp efter 300 timer. Jeg håber, at når man først har fået et job, giver det en nemmere adgang til at få 500, 700, 900 timers arbejde om året.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 580

19) Til beskæftigelsesministeren af:

Rune Lund (EL):

»Vil ministeren redegøre for, om en kontanthjælpsmodtager, som er i behandling for anoreksi og er gift med en anden kontanthjælpsmodtager, ifølge aftalen om »en ny chance til alle« vil miste retten til kontanthjælp, hvis vedkommende ikke har haft 300 timers ordinært arbejde inden for 2 år?«

Rune Lund (EL):

Vi tager endnu en gang et fuldstændig fiktivt eksempel med en gift person, som er i behandling for anoreksi, og den person er ikke i stand til at arbejde de 300 timer i løbet af 2 år.

Jeg vil gerne lige følge op på det, ministeren lige har sagt. Jeg fik ikke bekræftet helt klart, at det var forkert, hvad ministeren sagde før: Den ene ægtefælle kan bare arbejde, og så går det godt for den anden. Det er begge ægtefæller, som skal arbejde 300 timer inden for de 2 år, ellers bortfalder den enes kontanthjælp. Er det ikke rigtigt, og vil det ikke også gælde for det menneske, som er i behandling for anoreksi?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Ordningen er sådan, at hvis man konstaterer, at en person ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, men kan klare 300 timer, mister den pågældende kontanthjælpen.

Fidusen er – hvis jeg kan bruge den vending – at når man mister kontanthjælpen, er der et ret stort incitament til at komme i arbejde, og det er der også for den ægtefælle, der fortsat modtager kontanthjælpen, fordi man så kommer ud af det ægtefælleafhængighedsproblem, som vores system bygger på. Derfor vil der være et incita-